

A Tatabányai Járásbíróság útján

Az Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Szegedi Zsolt ügyvéd

[REDACTED] meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő *egységes szerkezetben a IV/1769-3/2020. sz. felhívásban előírt pontosításokkal.*

Indítványozom az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Pfv.III.20.846/2019/5. sz. végzése alaptörvény-ellenes, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését IV. cikk (4) bekezdését, és XXIV. cikkének (1) és (2) bekezdését XXVIII. cikk (1) bekezdését és ennek eredményeképpen az Abtv. 43. § (1) alapján semmisítse meg az alaptörvény-ellenes bírói döntést.

Indítványozom az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján, hogy a T. Alkotmánybíróság Kúria Pfv.III.20.846/2019/5. sz. végzésének végrehajtását az saját eljárásának befejezéséig függessze fel.

Indítványomat az alábbiakban kifejtett indokokkal támasztom alá.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

1. Indítványozó rokkantnyugdíjas. Vele szemben büntető eljárás volt folyamatban. Az eljárás zsarolás miatt indult, és 2014.03.28. napján őrizetbe vették, majd 2014.03.31. napján előzetes letartóztatásba helyezték, ahonnan lakhelyelhagyási tilalom mellett 2014.07.29. napján szabadult. Lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt 2015.07.07 napjáig állt. (1.sz. melléklet: őrizetbe vételt, előzetes letartóztatását lakhelyelhagyási tilalmat elrendelő határozatok)

2. A Budapesti X. és XVII. Kerületi ügyészség végül zsarolás helyett önbíráskodás büntette, és 2rb garázdaság miatt emelt eljárást Indítványozó ellen. Utóbbiak nem szolgáltak az előzetes letartóztatás alapjául. A végindítványában maga az ügyészség is Indítványozó felmentését kérte az előzetes letartóztatás alapjául szolgáló vád alól. (2.sz. melléklet: vádirat és végindítvány)

3. Az eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.B.XVII.20.100/2015/99. számú, első fokon jogerőre emelkedett ítéletével megállapította felelősségét 2. rb. garázdaság vétségében,

4

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 7 6 9 - 4 / 2020
Érkezett:	2020 DEC 01.
Példány:	1
Melléklet:	db: 3

amiért 2 évre próbára bocsátotta, és felmentette az előzetes letartóztatás alapjául szolgált önbíráskodás vádjá alól. (3.sz. melléklet: ítélet önbíráskodás tárgyában)

4. A próbaidő alatt Indítványozó ellen becsületsértés miatt eljárás indult, mert az előzetes letartóztatása alatt összeszólalkozott egy börtönőrrel. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.X.13.329/2015/16. sz. ítéletében a 9.B.XVII.20.100/2015/99. számú ítélet próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte, és a korábban megállapított 2. rb. garázdaság vétsége, illetve a most megállapított becsületsértés vétsége miatt felperest 30 napi tétel, tételenként 1000 Ft, összesen 30.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Az előzetes letartóztatásban töltött időt a bíróság a pénzbüntetésbe nem rendelte beszámítani, felperes a pénzbüntetést befizette. (4.sz. melléklet: ítélet becsületsértés tárgyában)

5. A döntést a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.11.812/2016/7. sz. végzésével 2017.02.21. helybenhagyta. (5.sz. melléklet: másodfokú ítélet becsületsértés tárgyában)

6. Indítványozó rokkant, és pszichés problémákkal küzd, 58 évesen, büntetlen előéletű személyként hasonló helyzetben még soha sem volt, a börtönviszonyok közötti tartózkodás mind testileg, mind lelkileg megviselte, a lakhely elhagyási tilalom pedig további nehézségeket okozott számára. A hatósági tájékoztatás elmaradása ellenére, véletlenül szerzett tudomást kártalanítási jogáról, ezért annak érvényesítése érdekében bejelentette igényét az eljárás bíróságra. A Pesti Központi Kerületi Bíróság azonban azt 25.P.90.818/2016/2. sz. végzésével elkésettnek minősítette. (6.sz. melléklet: kártalanítási kérelmet elutasító végzés)

7. Mivel az általános hazai 5 éves elévüléshez képest rendkívül rövid, mindössze 6 hónapos perindítási határidőt Indítványozóval kötelessége ellenére elmulasztotta közölni a büntető eljárás lezárultakor a Pesti Központi Kerületi Bíróság, ezért elutasító döntését Indítványozó méltánytalannak érezte. Jogi képviselő igénybevételével fellebbezéssel élt. A fellebbezés alapján a Fővárosi Törvényszék 41.Pkf.369.262/2016/4. sz. végzésével az eljárás lefolytatására utasította a mulasztó Pesti Központi Kerületi Bíróságot. (7.sz. melléklet: kártalanítási kérelmet elutasító végzést hatályon kívül helyező másodfokú végzés)

9. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.P.88.406/2017/12. sz. végzésével az eljárást ismét megszüntette, ugyanazzal az indokkal. (8.sz. melléklet: kártalanítási kérelmet ismét elutasító végzés)

10. Indítványozó újabb fellebbezése alapján a Fővárosi Törvényszék 61.Pkf.632.432/2018/3. sz. végzésével ismét az eljárás lefolytatására utasította a Pesti Központi Kerületi Bíróságot. (9.sz. melléklet: kártalanítási kérelmet elutasító végzést ismét hatályon kívül helyező másodfokú végzés)

11. Az érdemben végül lefolytatott elsőfokú eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.P.87.310/2018/12. sz. ítéletében a keresetet elutasította, megállapítva, hogy felperes szökni próbált a hatóságok elől, amikor bezárkózott a házába, illetve azt is szökési kísérletnek minősítette, hogy Indítványozó megfeszítette a lábát, amikor a rendőrautóba tuszolták. (10.sz. melléklet: elsőfokú ítélet)

12. A döntés ellen Indítványozó fellebbezett. Hivatkozott arra, hogy az ítélet valótlanul hivatkozik arra, hogy a rendőrök ellen menekült a házába, hiszen a rendőri jelentés is azt tartalmazza, hogy oda az irataiért ment be, továbbá, hogy onnan önként jött elő. Az pedig, ha valaki megfeszíti magát, nem szökés. Indítványozó rokkant, aki egy indokolatlan rendőri

intézkedésnek volt alávetve, kezét-lábát lefogva gyömöszölnek rendőrautóba. Nem meglepő, ha nem ment egyszerűen.

13. A Fővárosi Törvényszék 61.Pf.639.315/2018/4. sz. ítéletével a döntést megváltoztatta, Indítványozó részére kártalanítást ítelt meg. (11.sz. melléklet: másodfokú ítélet)

14. A jogerős döntés ellen időközben az alperes felülvizsgálati kérelemmel élt. Annak megállapítását kérte, hogy a keresetlevél elkésett és kérte a teljes kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy a kereset 2017.05.17. napján került előterjesztésre és az azért késett el, mert a felmentő ítélet 2016. július 11-én lett jogerős, így a törvényes 6 hónapos határidőn túl került benyújtásra.

15. Felülvizsgálati ellenkérelmében Indítványozó hivatkozott arra, határozatból a kártalanítási eljárás létéről és a jogvesztő igényérvényesítési határidőről való, törvény által előírt tájékoztatás hiányzott, ezt szóban sem kapta meg a bíróságtól így keresete nem is késhetett el, mert a bíróság a tájékoztatási kötelezettségének a mai napig nem tett eleget.

16. A Kúria 2020. június 10. napján kelt Pfv.III.20.846/2019/5. számú végzésében a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és a pert megszüntette. Kötelezte Indítványozót 100.000 forint elsőfokú, 50.000 forint fellebbezési és 15.000 forint felülvizsgálati eljárási költség, továbbá 15.000 forint elsőfokú, 20.000 forint fellebbezési, 1.200 forint csatlakozó fellebbezési és 6.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére. Álláspontja szerint a határozat kézbesítésétől számít a 6 hónapos határidő van az igényérvényesítésre, akkor is, ha a határozatból épp a határidőre vonatkozó, törvényben előírt tájékoztatás marad ki. (12. sz.melléklet: felülvizsgálati végzés)

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Kúria döntése jogerős, az ellen fellebbezésnek, vagy további egyéb jogorvoslatnak nincs helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az felülvizsgálati határozat 2020. június 10. napján született meg, és 2020.09.08. napján került kézbesítésre indítványozónak jogi képviselője útján, elektronikusan. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó az egyedi ügyben érintett személy, hiszen az felperesként vett részt abban a bírósági eljárásban, amelyben a Kúria alaptörvény-ellenes bírói döntést hozott arról, hogy személyi szabadsága korlátozása miatti kártalanításra nem jogosult.

Az indítványozó helyzetét az alkotmányossági kérdés érdemben érinti, hiszen amennyiben a felülvizsgálati határozat megsemmisítésre kerülne, kártalanítása megvalósulhatna. Az Alkotmánybíróság döntése tehát az alapjogsérelem orvoslására kifejezetten alkalmas lenne.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Álláspontunk szerint a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogbiztonság követelménye szükségessé teszi, hogy a bíróságok a törvényes kötelességeiket teljesítsék, valamennyi hatályos jogszabályt betartsanak, ennek keretében, ha a bíróságok valamiről a vádlottat tájékoztatni kötelesek, azt a tájékoztatást megadják, a bíróságok esetleges kötelességszegését pedig a kapcsolódó eljárásokban érdemben figyelembe vegyék, és a bírósági tájékoztatási kötelezettség megsértésének felelősségét ne az eljárás alá vont személynek kelljen viselnie.

Az indítványozó ellen lefolytatott büntetőeljárásban a bíróság a tájékoztatási kötelezettségét a tisztességes eljáráshoz való jogba és a jogbiztonság követelményébe ütköző módon megszegte, mely indítványozó alapjogát megsértette, és ennek eredményeképpen kérelmező kártalanítási igényét a törvényes határidőben nem tudta benyújtani.

Ezt a késedelmet a Kúria indítványozó terhére értékelte, és e miatt kártalanítási igényét elkésettnek minősítve elutasította azt, melyből láthatóan a döntést befolyásolta az indítványozó sérelmére elkövetett alapjogsértés.

A büntetőügyben eljáró bíróság mellett indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát és a jogbiztonság követelményét maga a Kúria is megsértette, amikor indítványozó kérelmét úgy nyilvánította elkésettnek, hogy tisztában volt vele, az őt megillető tájékoztatást a Ptk. szerinti általános elévülési idő lerövidítettségéről jogsértő módon, rajta kívül álló okból nem kapta meg, ezen tények ismeretében értékelte a késedelmet indítványozó terhére, figyelmen kívül hagyva, hogy a mulasztás nem őt terheli.

Az eljáró büntető bíróság és a Kúria tisztességes eljáráshoz való jogot és jogbiztonságot sértő eljárása megakadályozta indítványozó alkotmányos jogának tekintendő kártalanítását az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése XXIV. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti, hatóságok által feladatuk teljesítése során neki okozott kár kapcsán.

Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának, jogbiztonsághoz való jogának, és kártalanításhoz való jogának megsértése alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése:

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(4) Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytelenül korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.

XXIV. cikk (2) bekezdése:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1) bekezdése:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Állítjuk, hogy indítványozónak sérült az alap büntető eljárásban a IV. cikk (1) szerinti szabadsága előzetes letartóztatásával, mely alapján kártérítéshez van joga.

Állítjuk, hogy indítványozónak sérült a büntető ügyben eljáró bíróság mulasztásával és a Kúria döntésével a megsértett szabadsága miatti, XXIV. cikk (2) bekezdése szerinti, hatóság által okozott kár megtérítéséhez való joga és a IV. cikk (4) szerinti kártérítéshez való joga.

Állítjuk, hogy indítványozónak sérült a Kúria kártalanításra vonatkozó bírói tájékoztatási kötelesség elmulasztását negligáló döntésével a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joga, és a B) cikk (1) szerinti jogbiztonsághoz való joga.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Indítványozó ellen lefolytatott büntetőeljárásban tévesen helyezték előzetes letartóztatásba. Bizonyíték nem állt rendelkezésre a gyanúban foglalt és az előzetes letartóztatás alapjául szolgáló bűntett elkövetésének alátámasztására, ő maga a gyanúban foglalt bűntettet nem ismerte be.

Az ilyen, utóbb tisztázódóan szükségtelen személyi szabadság korlátozás esetén az elszenvedő kártalanításra jogosult az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése, illetve az esetre még irányadó büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 580. § alapján egyaránt.

A magyar jogban a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:22. § alapján az igények elévülési ideje 5 év. Ehhez képest az alaptalan személyi szabadság korlátozások miatti kártalanítás Be. 583. § (1) bekezdése szerinti 6 hónapos határidő a normál igényérvényesítési idő tizedét engedő speciális szabály, ami jelentősen korlátozza az igényérvényesítés lehetőségét.

Az Alkotmánybíróság 104/2009. (X. 30.) AB határozat alapján került bele a törvénybe 583. § (5) bekezdéseként az ügyész és a bíró kártalanítás lehetőségéről és idejéről szóló tájékoztatási kötelezettsége, indoklásként rögzítve:

"Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben és a korábbi indítványok alapján észlelte, hogy a kártalanítási igény keletkezéséről és az igényérvényesítés határidejéről történő tájékoztatás elmaradása alkotmányellenes helyzethez, az Alkotmány rendelkezéseiből levezethető kártalanítási igény elvesztéséhez vezethet."

Az Alkotmánybíróság 104/2009. (X. 30.) AB határozata leszögezte továbbá:

"Miótán nem csupán a terhelt szorosan vett büntetőeljárási jogairól, hanem az állammal szemben a határozattal keletkező reparációs igényről és érvényesítése feltételeiről van szó, a speciális tartalmú tájékoztatási kötelezettség előírásának hiánya alkotmányellenes helyzethez: a kártalanítás elmaradásához, a szabadságtól megfosztás alkotmányossága által megkívánt arányossági feltétel gyakorlati megfiúsulásához vezethet."

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában az alábbiakat állapította meg: „A hazai és európai alkotmányjogi fejlődés eddig megtett útja, az alkotmányjog szabályszerűségei

szükségképpen hatással vannak az Alaptörvény értelmezésére is. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálható alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése”. Mindezek alapján a 104/2009. (X. 30.) AB határozatának szempontjai és értékítélete továbbra is irányadó.

A Be. 583. § (5) speciális szabálya mellett a 43. § (2) bekezdése f) pontja általánosságban is a terhelt jogaként fogalmazza meg, hogy a büntetőeljárás jogairól és kötelességeiről a bíróságtól, az ügyésztől és a nyomozó hatóságtól felvilágosítást kapjon.

A jogszabályi környezetből és a szabályozás történeti előzményeiből kitűnően a tájékoztatás megtörténtének bírói figyelembevétele alkotmányossági kérdés, melynek megsértése ütközik a tisztességes eljáráshoz való jogba és a jogbiztonság követelményébe, jelen esetben akadályozva ezzel indítványozó alapjogának minősülő kártalanítását.

Jelen ügyben a Kúria alaptörvényben biztosított jog érvényesülését gátló álláspontra helyezkedik, amikor kimondja, hogy az igényérvényesítés 6 hónapos határideje nem akkor kezdődik, amikor ennek lehetőségéről és határidejéről indítványozót a törvény előírásai szerint tájékoztatták (jelen esetben ez a mai napig nem történt meg), hanem már akkor, amikor az igényérvényesítés és határideje tekintetben jogsértően hiányos határozatot kihirdették vagy átvette. Azaz hiába írja elő a törvény a tévesen fogvatartott személy kötelező tájékoztatását a kártalanítása szabályairól, azokat gyakorlatilag mégis neki, magától kell ismernie, a hatósági törvényes eljárására jobb, ha nem épít, mert a tájékoztatási kötelezettség megszegése nála eredményez jogvesztést, a hatósági jogsértés felelősségét ő kénytelen viselni. Mindez különösen visszas egy olyan ügyben, ahol az igényérvényesítés már eleve az indítványozót sújtó hatósági tévedés kompenzálását célozza, mert így esetében nem csak a hatóság személyi szabadságot korlátozó tévedésének a következményét, hanem a hatósági tájékoztatási kötelezettség megsértésének következményét is neki kell viselnie a Kúria szerint.

A fenti jogértelmezés alapján a személyi szabadsága korlátozása miatti kártalanításától bárki megfosztható pusztán azzal, hogy a hatóság törvényt sértve elmulasztja kötelességei teljesítését. Ha később tudomására is jut a lehetőség, annak érvényesítésétől már eredményesen elzárható arra hivatkozva, hogy egy e téren hiányos, jogsértő határozatot már átvett vagy meghallgatott. Jelen ügyben például a Kúria értelmezése szerint a tájékoztatás megtörténte nélkül is lejárt az igényérvényesítési határidő, amire a tájékoztatás vonatkozott.

A Kúria legfelsőbb bírói fórumként aggályos precedenst teremt döntésével, melyben gyakorlatilag jogértelmezés útján tér vissza a korábbi, alkotmányos jogi szabályozás hiánya miatti alkotmányellenes helyzethez úgy, hogy az annak orvoslására bevezetett rendelkezés alkalmazását mellőzi, aláásva a törekvést a tisztességes eljárásra, az eljárás alá vont személy tájékoztatásra, a személyi szabadság korlátozása miatti állami, a hatósági mulasztások miatti hatósági felelősségvállalásra.

A fentiek sértik a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogbiztonság követelményét.

Az Alkotmánybíróság 104/2009. (X. 30.) AB határozatában rögzítette, miszerint „a speciális tartalmú tájékoztatási kötelezettség előírásának hiánya alkotmányellenes helyzethez: a kártalanítás elmaradásához, a szabadságtól megfosztás alkotmányossága által megkívánt arányossági feltétel gyakorlati meghíúsulásához vezethet.” Az elérni kívánt alkotmányos cél azonban önmagában a

tájékoztatási kötelezettség előírásával nem valósulhat meg, ahhoz annak betartása is szükséges, mert a szabályozás megszegése ugyanazt az alkotmányellenes helyzetet eredményezi, mint a szabályozás hiánya.

Indítványozónak sérült az alap büntető eljárásban sérült a IV. cikk (1) szerinti szabadsága előzetes letartóztatással. Sérült a XXIV. cikk (2) bekezdése szerinti, hatóság által okozott kár megtérítéséhez való joga és a IV. cikk (4) szerinti kártérítéshez való joga a kártérítése elmaradásával. Sérült a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joga, és a B) cikk (1) szerinti jogbiztonsághoz való joga a Kúria azon jogértelmezésével, miszerint a normál elévülési határidő töredékén belül benyújtható kártalanítási igénye a bíróság erre vonatkozó garanciális jellegű tájékoztatási kötelezettségének megszegése ellenére is elkésettnek minősíthető. Álláspontunk szerint sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogbiztonság elvét az, ha a hatósági tévedések és mulasztások következményeit – jelen esetben a szükségtelen előzetes letartóztatás és a kártalanítási igény benyújtási idejéről történő tájékoztatási kötelezettség megszegésének következményét – az azt elszenvedő, arra okot nem adó jogalanynak kell viselnie.

Álláspontunk szerint a tisztességes eljáráshoz való joghoz és a jogbiztonság követelményéhez hozzátartozik a törvényi előírásoknak megfelelő eljárás, a bírósági tájékoztatási köteleesség maradéktalan betartása.

Ugyanezen elvek kizárják, hogy ha az Alkotmánybíróság döntése alapján egy, a Ptk. szerinti általános elévülési időnél rövidebb igényérvényesítési határidőről bírói tájékoztatási kötelezettséget rögzítő törvényt alkot az Országgyűlés, a bíróság ezt a köteleességét megszegje, de amennyiben ez mégis megtörténne - ezzel épp az Alkotmánybíróság álláspontja szerinti alkotmányellenes helyzetet idézve elő - akkor ennek következményeit indítványozónak kelljen viselnie.

A Kúria döntése ezt a jogalkotás előtti, Alkotmánybíróság által alkotmányellenesnek minősített, kártalanítás, mint alkotmányos jogtól megfosztó helyzetet intézményesíti újra azzal, hogy a bírósági mulasztás tényét nem hajlandó figyelembe venni, és olyan valótlan látszatot kelt, mintha a késedelem indítványozó felelőssége lenne. A hatósági mulasztások felelősségének Kúria általi indítványozóra terhelése sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát, hiszen a bírósági mulasztások eredményért ő nem tehető felelőssé, az pedig, hogy a Kúria döntésével egy bírósági törvénysértést meg sem történtként kezel, sérti a jogbiztonságot, mert nem egyszerűen következmények nélkülivé teszi a hatósági jogsértést, hanem annak következményét egyenesen áthárítja az azt elszenvedőre. Értelmezése mellett a hatóságok a jogszabályok betartásában nem lesznek érdekeltek, mert jogsértésüknek következményei csak másokra nézve lehetnek, ami a jogállamisággal és a jogbiztonsággal összeegyeztethetetlen.

Ugyanígy alkotmányellenes az a végeredmény is, hogy valakit jogsértő fogvatartása miatti kártalanításától a tisztességes eljáráshoz való jogát és a jogbiztonság követelményét fentiek szerint sértő, a jogállami alapvetéseket mellőző döntéssel fosztanak meg oly módon, hogy az igényérvényesítéshez kapcsolódó határidőről az eljáró büntető bíróság törvényes kötelezettségét megszegve elmulasztja tájékoztatni, az igényt elbíráló polgári bíróság pedig ezt a tényt negligálva a mulasztást a jogellenes fogvatartást és a tájékoztatással kapcsolatos jogsértést elszenvedő károsult terhére értékeli.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

Indítványozom az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján, hogy a T. Alkotmánybíróság Kúria Pfv.III.20.846/2019/5. sz. végzésének végrehajtását az saját eljárásának befejezéséig függesse fel.

E körben eladom, hogy a jogerős ítélet alapján már kifizetett összeg a felülvizsgálati döntés alapján visszakövetelhető lenne, mely a döntés megsemmisítése esetére indítványozót anyagilag ellehetetlenítené, és számára méltánytalan helyzetet teremtene. E körben kérem annak figyelembevételét is, hogy az alperes Magyar Államot anyagi helyzete a végrehajtás függesztése esetén akkor sem hozná méltánytalan helyzetbe az eljárás befejezéséig, ha az indítványnak az Alkotmánybíróság nem adna helyt.

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését:

Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (13. sz. melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (14. sz. melléklet)

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (10-12. sz. melléletek)

- Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.P.87.310/2018/12. sz. ítélete

- Fővárosi Törvényszék 61.Pf.639.315/2018/4. sz. ítélete

- Kúria Pfv.III.20.846/2019/5. számú végzése

Tisztelettel:

dr. Szegedi Zsolt
ügyvéd, indítványozó képviselőként